

1. Ó ho-ry, kop - ce a do - li - ny,
 jak jste mně bý - va - ly u - pří - mny!
 Když jsem já k vám cho - dí - val, když jsem
 já k vám cho - dí - val, mě - sí - ček
 mně pěk - ně - sví - tí - val.

2. Svítily hvězdičky překrásné, / obloha, celé nebe jasné, /
 všecko všady vesele, / všecko všady vesele, / utěšení moje
 spanilé.

3. Chodil jsem přes všechny doliny, / přes hory, louky
 a roviny, / chodníček mně ubýval, / chodníček mně ubýval, /
 když jsem si na Boha myslíval.

4. Myslíl jsem v srdci svém na něho, / rozjímal jsem ty
 skutky jeho: / Bože, jak jsi rozmilý, / Bože, jak jsi rozmilý, /
 slavný, dobrotivý, spanilý.

5. Krásu tvou zvěstuje obloha, / dobrotu dobrodiní mnohá, /
 nebe, země, dílo tvé, / nebe, země, dílo tvé, / k lásce
 probuzuje srdce mé.

6. Každý pozemský tvor tě vzývá, / pták, jenžto nad mou
 hlavou zpívá, / všecko tě oslavuje, / všecko tě oslavuje, / nade
 mnou moc Boží zvěstuje.

7. Půjdu tak ve svatém pokoji, / Pán Bůh mě na cestě
 zprovodí. / Doved', Pane, doved' mě, / doved', Pane, doved'
 mě, / po této časnosti do nebe.

T: tradiční moravský text / Moravské národní písně, 1860 /
 Zlínské sboropění, 2014

M: tradiční moravský nápěv / Moravské národní
 písně, 1860 / Zlínské sboropění, 2014